

[Undervisningsministeren.]

mellem eksaminator og censor. I øvrigt kan jeg sige, at reglerne for eksamen i samtlige tilfælde er blevet fulgt.

Så må jeg bede hr. Halvgaard om en uddybning af udtalelsen om, at undervisningsudvalget for 2 måneder siden skulle have bedt om at få materiale vedrørende Det nødvendige Seminarium oversendt. Jeg vil gerne vide, hvad det er for et spørgsmål, eller hvad det er for et samråd, det skulle dreje sig om.

(Kort bemærkning).

Tove Nielsen (V):

Hvad enten ministeren vil kalde det en klage, eller hun vil kalde det en orientering, vil jeg gerne bede om, for at bruge ministerens ordvalg, at undervisningsudvalget får denne orientering tilsendt. Det må være rigtigt og rimeligt, at vi får de relevante oplysninger. Sagen omkring Det nødvendige Seminarium tåler ikke, at der er noget, der bliver skjult.

Så skal jeg ellers bare gentage mit spørgsmål til ministeren: hvorfor får undervisningsudvalget ikke meddelelse om, at der bliver ændret på antallet af hold på seminarierne? Hvorfor skal Ringkøbing amts seminariekapacitet kun være et anliggende mellem kristeligt folkeparti og ministeren?

Gerda Møller (KF):

Jeg bemærkede mig ministerens svar om, at forholdet ved nogle mundtlige forhandlinger med Danmarks Lærerforening er bragt i orden. Jeg vil spørge, om det også gælder forholdet med hensyn til praktikpladser, for i et af de allersidste numre af „Folkeskolen“ er det omtalt, at man ikke er kommet overens med hensyn til praktikpladserne for de unge, der kommer derfra. Det vil jeg meget gerne have besked om.

Så takker jeg også for den redegørelse — hvis man kan kalde det sådan — som ministeren gav om de indberetninger og de tilfælde af afvigelser, der har været. Nu vil jeg da gerne spørge ministeren, om det også gælder de sidste censorer, for det, jeg bad ministeren om, var at få en vurdering fra de enkelte censorer af eksaminationens forløb og deres vurdering af de karakterer, der var givet. Jeg forstod ikke, at ministeren allerede kunne have svaret på forhånd, for hun

kunne da alligevel ikke vide, hvad jeg spurgte om.

Så synes jeg nok, at det trods de tilfælde, ministeren angav her, og også det svar, ministeren gav fru Tove Nielsen vedrørende seminarielektor Troels Johansens klage, som ikke var en klage, men en orientering, er fuldkommen utroligt, at man fra ministeriets side giver de forsøg, der har været, den karakteristik, som man giver, og at man ikke har taget anledning til at gå nærmere ind i forholdene og prøve på at se, hvad det er, der i grunden foregår deroppe.

Lysholt Hansen (S):

Jeg blev mere og mere overrasket, da jeg hørte fru Tove Nielsen som tidligere minister og dermed — regner jeg med helt sikkert, jeg har aldrig erfaret andet — med et dybtgående kendskab til administrationen og adskillelsen mellem administration og lovgivning på denne måde prøve at få folketinget blandet ind i, ja sige, at folketinget skulle afkræve den til enhver tid siddende minister en udtalelse af censorer under en censur snart her, snart dér i landet. Det er for mig en fuldkommen umulig tanke, og jeg vil da også tro, at det er det for fru Tove Nielsen, når hun betænker det ret, idet hun, forstår jeg, ligesom jeg har været ude som censor. Det er en helt klar pligt for en censor at indberette til ministeriet, hvis der er foregået noget uretmæssigt, i første omgang naturligvis til skolens ledelse.

Nu har jeg hørt ministerens forklaring på, hvorledes det forholdt sig med lektor Troels Johansen, som jeg altså hørte i Radioavisen i aftes. Jeg må sige, at jeg efter at have hørt det er mere end pikeret over at høre, at der altså er indgivet det, jeg efter ministerens bemærkninger må tyde som en fortrolig, eller noget lignende, redegørelse for, hvad der er foregået ved eksamen, men som ikke skulle være at betragte som en kritik officielt. Ja men hvad er det dog for noget? Denne mand diskvalificerer jo sig selv, når han i aftes i Radioavisen vælter ud med, hvad jeg i pædagogisk henseende kalder den værste spand skidt, som man kan hælde ud over andre mennesker på et naboseminarium, i stedet for på det tidspunkt — jeg forstår, at det var i marts måned, han følte sig utilfreds med den måde, hvorpå eksamen var foregået — at være så oprømt, at han følte